

عنوان مقاله:

ارزش حقوقی امضای الکترونیکی در اسناد الکترونیکی

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احمد اربابی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه حقوق، زاهدان، ایران

عسکر جلالیان - دانشیار گروه حقوق دانشگاه پیام نور تهران مرکز

خلاصه مقاله:

اینکه چه چیزی می تواند به عنوان امضای الکترونیک استفاده شود یک مسئله حقوقی است، زیرا پردازش فنی اطلاعات یا داده ها زمانی می تواند به عنوان امضاء به کار گرفته شود که قانون چنین اعتبار و اجازه ای به آن داده باشد. در مورد امضای الکترونیک ابتدا نگاه ها معطوف جنبه های اجرایی، فنی و تأمین امنیت آن است و سپس نوبت به جنبه های حقوقی می رسد. امضای الکترونیکی مطابق ماده 10 طرح باید دارای چهار شرط باشد: منحصر به فرد باشد، هویت امضاکننده داده پیام را معلوم کند، به وسیله امضاکننده و تحت اراده انحصاری او صادر شده باشد و به نحوی تولید و متصل به داده شود که هر تغییری در داده پیام قابل تشخیص باشد. بر این اساس پژوهش حاضر با عنوان ارزش حقوقی امضای الکترونیکی در اسناد الکترونیکی به بررسی ارزش حقوقی امضای الکترونیکی می پردازد. روش انجام پژوهش توصیفی تحلیلی می باشد. نتایج حاصل از پژوهش - نشان می دهد که: امضاء یک تأسیس حقوقی است و از همین رو امضای الکترونیک به عنوان یکی از مباحث حقوقی تجارت الکترونیک مورد توجه علم حقوق قرار می گیرد. نگاه به قوانین و مقررات موجود نشان می دهد که قانون گذاران کشورهای مختلف از طریق امضای الکترونیکی به خصوص با وصف «مطمئن» درصدد هستند که ویژگی های یک سند کاغذی را تضمین کنند.

کلمات کلیدی:

امضای الکترونیکی، اسناد الکترونیکی، امضاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/516372>

